

Planinska gora.

Stoji Planinska gora tam
Na njej je krasen božji hram.

Kako je cerkev sem prišla,
Pové nam pravljica le-tá:

Živel je grof pod goro to,
Ki hodil je na lov v goró.

Nekoč gre čisto sam lovit,
Še predno se zaznal je svit.

Čez grič in plan je pse drvil,
A ves napor zastonj je bil,

Utrujen zgrudi se na tla
In se oddahne, okreпча.

Nato pa spet hiti na lov,
Da ne bi prazen šel domov.

Iz šume jelen pridrvi
In tik pred grofom obstoji.

Grof petelina brž napne —
A jelen jo naprej udre.

In grof ga dalje je sledil,
Dokler ni ves utrujen bil.

Ko hoče iti pa domu,
Ne more najti več tirú.

Tak dolgo poti je iskal,
Da mrak je že na zemljo pal.

Tedaj obljubo naredi
In jo Mariji izroči:

Tod Bogu zidal hišo bom,
Če me privedeš spet na dom.

Nato zaspí grof prav sladko,
Nad njim pa čulo je nebó.

Ko zjutraj se iz sanj vzbudi —
Pred njim že grad njegov stoji.

V spomin rešitve čudne te
Sezida cerkev vrh goré.

Boleslav

